

om, at han er indforstået med, at han der- ved påtager sig de forpligtelser med hensyn til hvervets udførelse, der følger af almindelige regler.

Spørgsmål 13:

„Mener ministeren, at det bør pålægges ankenævnet årligt at gennemgå samtlige de af et samråd meddelte afslag med henblik på at skaffe ensartede afgørelser?“

Svar:

En forskrift om, at ankenævnet skal gennemgå samtlige de af et samråd meddelte afslag på svangerskabsafbrydelse, vil formentlig kun i ringe omfang kunne bidrage til ensartede afgørelser. Det må påregnes, at et meget betydeligt antal af de kvinder, der får afslag hos samrådet, vil påklage afgørelsen, således at ankenævnets afgørelser i klagesagerne kan sikre, at visse samråd ikke følger en mere restriktiv praksis end forudsat. Såfremt det efter lovens gennemførelse skulle vise sig, at antallet af klager bliver så beskedent, at ankenævnet ikke ad denne vej kan sikre ensartethed, kan der derimod være anledning til at overveje en fremgangsmåde som den af udvalget skitserede.

Spørgsmål 14:

„Vil det være rimeligt at pålægge ankenævnet en virksomhed, der svarer til den virksomhed, som nævnet angående svangerskabsafbrydelse i de første år efter svangerskabslovens ikrafttræden foretog? (Indkaldelse med regelmæssige mellemrum fra samtlige samråd af alle de af samrådet i en given periode — normalt et kvartal — behandlede sager til gennemsyn. Jævnlig rejser til landets mødrehjælpsinstitutioner. Betænkningen side 142).“

Svar:

Som anført i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 13 må det påregnes, at ankenævnet gennem behandlingen af klagesager kan sikre, at et samråd ikke følger en mere restriktiv praksis end forudsat ved loven. Ankenævnet kan imidlertid ikke på denne måde sikre sig, at der ikke ved et samråd udvikler sig en tilladelsespraksis, der er videregående end tilsigtet med loven. Som anført i svangerskabsudvalgets betænkning

s. 102 er det derfor påkrævet, at ankenævnet får adgang til at føre tilsyn med samrådenes virksomhed, jfr. forslaget § 3, stk. 3, 1. pkt. Justitsministeriet finder det imidlertid ikke hensigtsmæssigt allerede nu i detaljer at fastlægge, hvorledes tilsynsvirksomheden bør tilrettelægges, da dette bør afgøres efter forhandling med ankenævnets formand. Justitsministeriet er dog indstillet på, at der — i hvert fald i den første tid efter en ny lovs ikrafttræden — bør gennemføres en ret udstrakt vejledende og tilsynsførende virksomhed fra ankenævnets side, eventuelt ved afholdelse af møder med samrådenes medlemmer.

Spørgsmål 15:

„Bør der i den forretningsorden, justitsministeren ifølge § 3, stk. 5, fastsætter for samrådene og ankenævnet, fastsættes en tidsfrist, således at ankenævnets afgørelse såvidt muligt træffes så tidligt, at afbrydelse kan foretages inden udløbet af den 12. svangerskabsuge, jfr. § 6?“

Svar:

Der er ikke i de hidtil gældende administrative bestemmelser om behandlingen af sager om svangerskabsafbrydelse fastsat bestemte frister for afslutningen af mødrehjælpens undersøgelser eller for samrådets afgørelse, men som det fremgår af svangerskabsudvalgets betænkning, bl. a. s. 15-16, søger man at fremskynde behandlingen mest muligt. Dette gælder navnlig de tilfælde, hvor kvinden har henvendt sig i mødrehjælpen kort før den nugældende 16-ugers frists udløb, jfr. betænkningen side 17.

Såfremt den nævnte frist for svangerskabsafbrydelse i overensstemmelse med forslaget nedsættes til 12 uger, og der samtidig indføres adgang til at påklage afslag til et ankenævn, vil dette stille yderligere krav om hurtig sagsbehandling både hos mødrehjælpen, i samrådet og i ankenævnet, ligesom det må forudsættes, at kvinderne henvender sig om svangerskabsafbrydelse så tidligt som muligt, og at påklage af afslag fra samrådet sker uden forsinkelse.

Justitsministeriet er indstillet på, at der i forbindelse med lovens gennemførelse bør gøres en indsats for at oplyse befolkningen herom, jfr. betænkningen side 92, bl. a. ved